

Avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seuranta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. toukokuuta 2008 avun tuloksellisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta (2008/2048(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Kehitysyhteistyöpolitiikan työnjakoa koskevat EU:n menettelysäännöt" (KOM(2007)0072),
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman EU:n avusta kaupan kehittämiseksi¹,
- ottaa huomioon 28. syyskuuta 2006 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön lisäämisestä ja parantamisesta: EU:n kehitysavun tuloksellisuutta koskeva toimenpidepaketti vuodelle 2006²,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "EU:n kehitysavun määrän lisääminen, laadun parantaminen ja täytäntöönpanon nopeuttaminen" (KOM(2006)0087),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "EU:n kehitysavun vaikutuksen vahvistaminen: maakohtaisten strategia-asiakirjojen ja yhteisen monivuotisen ohjelmatyön yhteinen kehys" (KOM(2006)0088),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Kehitysyhteistyön rahoitus ja avun tuloksellisuus – EU:n avun lisäämisen haasteet 2006–2010" (KOM(2006)0085),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi – kehityksen rahoittaminen ja avun tuloksellisuus" (KOM(2005)0133),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle "Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi" (KOM(2005)0134),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille "Monterreyn konsensuksen soveltaminen käytäntöön: Euroopan unionin antama kehitysapu" (KOM(2004)0150),

¹ EUVL C 102 E, 24.4.2008, s. 291.

² EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 373.

- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission yhteisen julkilausuman Euroopan unionin kehityspolitiikasta: "Eurooppalainen konsensus" (kehityspolitiikkaa koskeva eurooppalainen konsensus), joka on allekirjoitettu 20. joulukuuta 2005¹,
 - ottaa huomioon yhdenmukaistamista koskevan Rooman julistuksen, joka annettiin 25. helmikuuta 2003 yhdenmukaistamista käsitelleen korkean tason foorumin päätteeksi Roomassa, sekä avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen, joka annettiin 2. maaliskuuta 2005 avun tuloksellisuuteen liittyvää yhdenmukaistamista ja lähentämistä käsitelleen korkean tason foorumin päätteeksi Pariisissa (Pariisin korkean tason foorumi),
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) yleiskokouksen päätöslauselman A/RES/55/2 YK:n vuosituhattulistuksesta,
 - ottaa huomioon kehitysrahoitusta koskevassa YK:n kansainvälisessä konferenssissa 21. ja 22. maaliskuuta 2002 hyväksytyn Monterreyn konsensuksen,
 - ottaa huomioon taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön (OECD) kehitysapukomitean (DAC) tärkeimmät havainnot ja suositukset vuonna 2007 tehdyssä Euroopan yhteisön vertaisarvioinnissa,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan toimeksiannosta vuonna 2007 tehdyn tutkimuksen "How Effective is EU Aid on the Ground" keskeisimmät tulokset,
 - ottaa huomioon vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan YK:n raportin vuodelta 2007,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 45 artiklan,
 - ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön (A6-0171/2008),
- A. katsoo nykyisen avun tuloksellisuuteen keskittyneen näkökannan johtaneen päätelmään, jonka mukaan kehitysapua ei hyödynnetä täysimittaisesti, koska rahoittajien toimia ei soviteta yhteen riittävästi ja koska on liian monia hankkeita ja ohjelmia, joissa käytetään erilaisia menettelyjä,
- B. katsoo tämän kehitysavun vajaatoimintatilanteen johtavan vähäiseen omavastuullisuuteen, ohjelmien tuloksellisuuden heikkenemiseen, kehitysmaiden liialliseen kuormittamiseen rahoittajien vaatimuksilla, jakoon suosittuihin avun kohteisiin ja vain rajoitetusti apua saaviin kohteisiin sekä terveyden, koulutuksen ja tasa-arvo-ohjelmien kaltaisten erittäin tärkeiden alojen laiminlyöntiin,
- C. ottaa huomioon, että yli puolet maailman julkisesta kehitysavusta (ODA) on peräisin Euroopan unionista, että EU:lla on valmiudet kehittyä kaikkein tuloksellisimmaksi rahoittajaksi ja että sen pitäisi siksi olla johtavassa asemassa kansainvälisesti edistääkseen avun tuloksellisuudelle välttämättömiä uudistuksia,

¹ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

- D. katsoo, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan yhdistävä tavoite on köyhyiden poistaminen kehitysavun uusien rakenteiden yhteydessä vuosittain asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi,
- E. katsoo, että talouskehitys, sosiaalinen kehitys ja ympäristönsuojelu ovat toisistaan riippuvaisia kestävä kehityksen osatekijöitä, ja että sen puitteissa pyritään parantamaan kaikkien ihmisten elämänlaatua Pekingissä neljännessä naisten maailmankonferenssissa 15. syyskuuta 1995 hyväksytyin Pekingin julistuksen 36 artiklan mukaisesti,
- F. katsoo, että ympäristönsuojelu on noussut EU:n painopistealojen joukkoon ja että siksi komission pitäisi ottaa tämä tavoite huomioon kaikessa kehitysmaitiin liittyvässä politiikassaan,
- G. katsoo, että komissio haluaa tukea avun tuloksellisuutta koskevaa ohjelmaa, jota varten sillä on kaksi toisiinsa läheisesti liittyvää päämäärää: i) panna Pariisin julistus täytäntöön ja parantaa kehitysapuohjelmien laatua sekä ii) auttaa jäsenvaltioita Pariisin julistuksen täytäntöönpanossa ja niiden avun tuloksellisuuden parantamisessa,
- H. ottaa huomioon, että viimeisimpien OECD:n tilastojen mukaan EU:n tuki on yleisesti vähentynyt merkittävästi vuonna 2007,
- I. ottaa huomioon, että avun määrän lisäämistä ja laadun parantamista koskeviin EU:n sitoumuksiin olisi sisällyttävä avun korottaminen nostamalla julkisen kehitysavun osuus 0,56 prosenttiin bruttokansantulosta (BKTL) vuoteen 2010 mennessä, uusien ennakoitavuutta parantavien ja vaihtelua vähentävien avustuskoneistojen kehittäminen sekä toimien yhteensovittamisen ja täydentävyyden edistäminen pyrkimällä kumppanimaiden suunnitelmiin ja järjestelmiin perustuvaan yhteiseen monivuotiseen ohjelmatyöhön, avun sidonnaisuuksien purkaminen edelleen sekä teknisen avun uudistaminen kansallisiin ensisijaisiin tavoitteisiin vastaamiseksi; ottaa huomioon, että vuosina 2006–2007 julkiseen kehitysapuun osoitettu osuus EU:n BKTL:sta on laskenut ensimmäisen kerran vuoden 2000 jälkeen, 0,41 prosentista 0,38 prosenttiin, ja että EU:n on siksi lisättävä ponnistelujaan saavuttaakseen julkiselle kehitysavulle asetetut tavoitteet osoittaa 0,7 prosenttia EU:n BKTL:sta julkiseen kehitysapuun vuonna 2015,
- J. ottaa huomioon, että EY:n perustamissopimuksen 180 artiklassa, jota vahvistettiin Lissabonin sopimuksen 188 d artiklalla, edellytetään, että jäsenvaltioiden ja unionin kehitysyhteistyöpolitiikat täydentävät ja tukevat toisiaan, ja vaaditaan näin unionia ja jäsenvaltioita pyrkimään sovittamaan rahoittajien toimet paremmin yhteen ja parantamaan työnjakoa avun tuloksellisuuden edistämiseksi,
- K. katsoo, että on olemassa vaara, että kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen kunnianhimoiset tavoitteet, mukaan lukien muut esimerkiksi muuttoliikkeeseen ja kauppaan liittyvät poliittiset tavoitteet, voisivat hämärtää kehityksen painottamista ja heikentää köyhyiden vähentämistä koskevassa kansainvälisen avun ohjelmassa saavutettua konsensusta EU:n eri politiikkojen välisen puutteellisen johdonmukaisuuden vuoksi, ja muistuttaa tässä yhteydessä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen 35 kohdasta, jonka mukaan "kehityspolitiikan ohella muilla politiikan aloilla on tärkeää auttaa kehitysmaita saavuttamaan vuosittain asetettujen tavoitteiden",

- L. ottaa huomioon, että aivoviennin myötä terveysalan työntekijöistä ja muista keskeiset taidot hallitsevista työntekijöistä on kehitysmaissa vakava pula, mikä puolestaan usein estää avun tehokkaan jakamisen paikan päällä,
- M. katsoo, että avustusjärjestelmä on muuttumassa yhä monimutkaisemmaksi ja sitä leimaavat avustuskanavien nopea lisääntyminen, avun pirstoutuminen, lisääntynyt avun sitominen tiettyihin käyttötarkoituksiin, kehittyvien talouksien vaikutusvallan kasvu kehitysmaiden kanssa käytävässä yhteistyössä, minkä tuloksena on avun pirstoutuminen ja rahoittajien toimien päällekkäisyys maailmanlaajuisella, kansallisella ja alakohtaisella tasolla,
- N. katsoo, että tulevien vuosien yhtenä institutionaalisen haasteena on ratkaista, millä tavoin parhaiten sopeuttaa EU:n 12 uutta jäsentä niiden rooliin kehittyvinä rahoittajina, koska joistakin näistä rahoittajista on vaikeaa mukautua OECD:n kehitysapukomitean tukemiin avustusjärjestelmän kehitysyhteistyötä koskeviin vakiosääntöihin,
- O. katsoo, että tämä tilanne voisi olla esteenä avun tehokkaalle toimittamiselle,
- P. katsoo, että nykyinen avun osoittamisessa käytetty järjestelmä on liian usein riittämätön ja että monille köyhille maille ja vaikeimpiin aloihin, kuten terveysalaan, koulutukseen, sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja sukupuolten tasa-arvoon liittyviin ongelmiin osoitetaan määrältään vähäisiä avustuksia,
- Q. katsoo, että Euroopan unioni on sitoutunut ratkaisemaan ns. yksin jääneiden tai laiminlyötyjen maiden tai alojen ongelman edellä mainittujen kehitysyhteistyön työnjakoa koskevien menettelysääntöjensä yhteydessä ja on alkanut harkita avustuksia epävakaisiin tilanteisiin,
- R. katsoo, että parlamentti – ns. DCI-asetuksella eli asetuksella (EY) N:o 1905/2006¹ vahvistetun kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) valvontamekanismin välityksellä – sekä yksittäiset jäsenvaltiot ovat ilmaisseet olevansa huolissaan siitä, että köyhyyden poistamista koskeva ensisijainen tavoite ei aina näy ruohonjuuritasolla,
- S. katsoo lukuisten tutkimusten osoittaneen, että todellinen vastuullisuus kehitysavun käytössä, mikä merkitsee kansalaisten osallistumista, on yksi tärkeimmistä avun tuloksellisuutta koskevista indikaattoreista, mutta kehitysavun ongelmana on edelleen avoimuuden puute; katsoo, että tämä avoimuuden puute vaikeuttaa vastaanottajamaiden hallitusten, paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan pääsyä tietoihin ja on siten merkittävä este avun suuremmalle tuloksellisuudelle,
- T. katsoo, että kehitysapua jaetaan usein rahoittajien omien ensisijaisten tavoitteiden ja aikataulujen mukaisesti ilman riittäviä pyrkimyksiä kunnioittaa ja noudattaa kansallisia suunnittelua ja kehitysyhteistyötä koskevia ensisijaisia tavoitteita tai kansallista budjettiaikataulua, minkä vuoksi vastaanottajien on hyvin vaikea laatia tuloksellisia talousarvioita tai ennakkosuunnitelmia ja parlamenteilla, kansalaisyhteiskunnalla ja muilla tahoilla on vaikeuksia valvoa kehitysapurahoja ja tuloksellisuutta,

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen perustamisesta (EUVL L 378, 27.12.2006, s. 41).

- U. ottaa huomioon, että vastaanottajamaan omien järjestelmien käyttö on keskeinen osatekijä kehitysavun tuloksellisuudessa ja että sitä pidetään tärkeänä keinona lisättäessä kumppanimaiden omaa vastuuta politiikan suunnittelussa ja toteutuksessa; katsoo, että näin ollen vastaanottajamaan järjestelmien käytön odotetaan vahvistavan kumppanimaiden kansallisia kehitysstrategioita ja täytäntöönpanon puitteita,
- V. ottaa huomioon, että OECD:n Pariisin julistuksen seurannasta hiljattain laatiman selvityksen mukaan kysyntälähtöisen teknisen avun puute on keskeinen ongelma kehitysmaiden hallituksille, koska suuri osa teknisestä avusta on yhä sidottua ja ylihinnoitettua ja tehoaa usein heikosti DCI-asetuksen 31 artiklan mukaiseen paikallisten valmiuksien parantamiseen,
- W. katsoo, että kansallisilla parlamenteilla on tärkein rooli tietoisuuden lisäämisessä ja kehitysavun rakenteiden uudistamisen edistämässä kehitysyhteistyön puitteista ja määrärahoista käytävissä keskusteluissa ja niiden hyväksymisessä, myönnettäessä rahoitusta köyhyyteen liittyville aloille, edistettäessä työnjakoa sekä arvioitaessa hallitusten toimia Pariisin julistuksen toteuttamiseksi,
- X. katsoo, että paikallisviranomaiset ovat keskeinen tekijä kehityspolitiikassa, koska he voivat paikallisten tarpeita koskevien tietojensa ja asiantuntemuksensa avulla välittää käytännössä väestön odotukset ja kuroa väestöä ja valtiota erottavan juovan umpeen,
- Y. katsoo kansalaisyhteiskunnan olevan merkittävässä asemassa avun tuloksellisuutta ja apua koskevien ensisijaisten tavoitteiden asettamista käsittelevän poliittisen vuoropuhelun osapuolena ja julkisten varojen käytön valvojana,
- Z. katsoo, että DCI-asetuksessa säädetään, että enintään 15 prosenttia aihekohtaisesta puiteluotosta valtiosta riippumattomille toimijoille ja paikallisviranomaisille osoitetaan viimeksi mainituille ja että kyseiseen myönteiseen kehitykseen, joka todennäköisesti parantaa avun tuloksellisuutta, pitäisi erityisesti jäsenvaltioissa liittää merkittävämpi hajautetun yhteistyön käyttö,
- AA. katsoo, että EU:n on varmistettava, että Accrassa syyskuussa 2008 järjestettävän, avun tuloksellisuutta käsittelevän kolmannen korkean tason foorumin tuloksena laadittavassa avun tuloksellisuutta koskevassa ohjelmassa keskitytään köyhyyden vähentämiseen ja pitkällä aikavälillä sen poistamiseen,
- AB. katsoo, että avun laadun parantamisella ja avun määrän lisäämisellä on erittäin tärkeä merkitys vuosituhaten kehitystavoitteiden saavuttamisessa ja että tuloksellisuutta ei saa käyttää tekosyynä sille, ettei saavuteta jäsenvaltioiden edellä mainitussa Monterreyn konsensuksessa antamia sitoumuksia,
- AC. ottaa huomioon, että kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tunnustetaan sukupuolten välinen tasa-arvo erillisenä tavoitteena ja veloitetaan EU vahvistamaan sukupuolten tasa-arvoa koskeva menettelytapansa kaikessa EU:n kehitysyhteistyössä; katsoo, että komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle sukupuolten tasa-arvosta ja naisten vaikutusvallan lisäämisestä kehitysyhteistyössä (KOM(2007)0100) velvoittaa EU:n rahoittajia takaamaan naisia aidosti auttavien strategioiden tehokkaan täytäntöönpanon,

- AD. katsoo, että rauha voidaan saavuttaa paikallisesti, kansallisesti, alueellisesti ja maailmanlaajuisesti ja että sen erottamaton osa on naisten oikeuksien edistäminen, sillä naiset ovat olennaisen tärkeitä perhe-elämän ja lasten kasvatuksen lisäksi julkisissa aloitteissa, konfliktien ratkaisemisessa ja kestävän rauhan edistämässä kaikilla tasoilla edellä mainitun Pekingin julistuksen 18 artiklan mukaisesti,
1. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ponnistelemaan yhdessä kaikin keinoin sen hyväksi, että Euroopan unioni esiintyisi yksimielisenä, että avun toimittamista sovitettaisiin kumppanimaiden prioriteetteihin ja että niiden toimien yhdenmukaisuutta, avoimuutta, ennakoivuutta ja yleistä tuloksellisuutta parannettaisiin;
 2. painottaa, että komission on pidettävä yllä kehitysyhteistyötä koskevan ohjelman yhtenäisyyttä, keskityttävä selkeästi köyhyyden poistamiseen tähtäävään perimmäisen tavoitteeseen ja korostettava ensisijaisten politiikkojen tuloksellista täytäntöönpanoa, mukaan lukien selkeä keskittyminen tuloksiin;
 3. korostaa, että raaka-aineiden hintojen nousu on vaikuttanut olennaisesti nykyisen maailmanlaajuisen elintarvikekriisin syntymiseen ja että kyseinen kriisi uhkaa tehdä tyhjäksi kaikki tähän mennessä toteutetut ponnistelut avun tuloksellisuuden parantamiseksi; pyytää komissiota ja jokaista jäsenvaltiota tukemaan kaikkia toimenpiteitä, joilla voidaan edistää kehitysmaiden raaka-aineiden hintojen vakauttamista;
 4. pyytää komissiota tukemaan uusien jäsenvaltioiden integroimista kehitysyhteistyöpolitiikkaa ja kehitysavun toimittamista koskeviin yhä koordinoitumpiin kansainvälisiin lähestymistapoihin asianmukaisten mekanismien avulla, tekemään yhteistyötä uusien jäsenvaltioiden kanssa sen määrittelemiseksi, miten ne voivat toteuttaa avun tuloksellisuutta koskevat EU:n lisätavoitteet, joista sovittiin Pariisin korkean tason foorumissa, sekä etsimään keinoja, joilla voidaan toteuttaa mahdollisia yhtenäisiä ohjelmatoimia; muistuttaa tässä yhteydessä, että uudet jäsenvaltiot ovat sitoutuneet saavuttamaan tavoitteet, joiden mukaan julkisen kehitysavun osuus BKTL:sta on 0,17 prosenttia vuoteen 2010 mennessä ja 0,33 prosenttia vuoteen 2015 mennessä, ja että niiden tulevat osuudet vahvistavat EU:n asemaa kehitysyhteistyössä;
 5. tunnustaa, että demokraattisella omavastuulla ja parlamentaarisella valvonnalla kehitysmaissa on erittäin tärkeä merkitys avun tuloksellisuuden takaamisessa ja että EU:n on tarjottava resursseja ja tukea valmiuksien kehittämiseen kehitysmaiden parlamenteille sen varmistamiseksi, että niillä on riittävästi valmiuksia valvoa hallituksiensa talousarvioita; tunnustaa lisäksi, että Euroopan parlamentille, kansalaisyhteiskunnalle ja jäsenvaltioille toimitettavalla tehokkaammalla tulosraportoinnilla voidaan merkittävästi lisätä luottamusta yhteisön ohjelmiin, lisätä vastuuvollisuutta ja mahdollistaa strategisempia valvonnan muotoja; pyytää komissiota tältä osin ehdottamaan uutta indikaattoria parlamentaarisen valvonnan seuraamiseksi;
 6. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita yhdessä määrittelemään suoritusindikaattoreita, jotka on sovitettu vuosituhattavoitteita mittaaviin indikaattoreihin erityisesti talousarvioletuen osalta, jotta kansalliset parlamentit, paikallisviranomaiset ja paikalliset

kansalaisyhteiskunnat sekä Euroopan parlamentti voisivat jäljittää Euroopan unionin osallistumisen tulokset;

7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita takaamaan, että EU:n poliittisilla toimenpiteillä ja avun rakenteella tuetaan Pariisin julistuksen periaatteen mukaista tulosten hallintaa ja pyritään erityisesti saavuttamaan tuloksia niiden vuosituhannen kehitystavoitteiden osalta, joita ei todennäköisesti tulla täyttämään YK:n vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan vuoden 2007 raportin mukaisesti (esimerkiksi viides kehitystavoite);
8. pyytää komissiota laatimaan rekisterin kaikista rahoitusvälineistä, joita se käyttää hyvään hallintoon Euroopan kehitysrahaston (EKR), DCI:n tai EU:n Afrikka-strategian rahastojen puitteissa tai varoista, jotka osoitetaan Afrikan maiden hallituksille hyvää hallintoa varten, jotta voidaan tarkistaa politiikan johdonmukaisuus ja näiden varojen moitteeton hallinnointi;
9. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan sellaisten innovatiivisten rahoitusmekanismien luomista ja soveltamista, joilla pyritään edistämään merkittävästi vuosituhattavoitteiden saavuttamista suunnitelluissa määrärajoissa; korostaa, että näillä täydentävillä varoilla ei voida korvata julkisen kehitysavun puitteissa jo annettuja sitoumuksia;
10. kannattaa komission päätöstä käyttää enenevässä määrin talousarviotukea mutta kehottaa samalla komissiota selvittämään edelleen tähän tukimenettelyyn liittyviä haasteita;
11. pyytää jäsenvaltioita ja niiden kansallisia parlamentteja edistämään työnjakosuunnitelmia ja erityisesti niitä, jotka on esitetty edellä mainituissa kehitysyhteistyöpolitiikan työnjakoa koskevissa menettelysäännöissä, ja tekemään toteuttamiskelpoisia suunnitelmia siitä, miten ne aikovat panna ne täytäntöön, jotta Euroopan unionin avustusponnisteluja voidaan parantaa, ja samalla varmistamaan, että rahoittajien lisäksi myös kumppanimaat noudattavat tätä suunnitelmaa;
12. korostaa, että työnjaon on oltava asianomaisen valtion johtama, perustuttava Pariisin julistuksen periaatteisiin, oltava tulokeskeinen ja johdettava kaikkien sektoreiden riittävään rahoitukseen jokaisessa kumppanimaassa;
13. tukee ns. lahjoittajaluetteloa (Donor Atlas) koskevan aloitteen tarkistamista ja laajentamista, jotta voidaan edistää yhdenmukaisempaa, maiden välistä vuoropuhelua eurooppalaisten lahjoittajien kesken;
14. muistuttaa, että korruptio vie mukanaan kehitykseen osoitettuja varoja ja että se on tämän vuoksi merkittävä este avun paremmalle tuloksellisuudelle; kehottaa komissiota parantamaan kehitysavun jakamisen valvontaa ja kannustamaan avunsaajia ratifioimaan tällä alalla sovellettavat kansainväliset ja alueelliset sopimukset ja soveltamaan niitä tiukasti;
15. kehottaa komissiota takaamaan maiden julkisen varainhoitojärjestelmän tehokkaamman vastuuvollisuuden ja avoimuuden tapauksissa, joissa on varmaa, että apua käytetään suunniteltuihin tarkoituksiin, jotta edistetään sekä omavastuuta että köyhyden vähentämistä;

16. pyytää komissiota ja neuvostoa toteuttamaan konkreettisia toimenpiteitä korruption torjumiseksi etenkin tukemalla kansalaisyhteiskunnan aloitteita, joilla pyritään varmistamaan Euroopan unionin toimittaman avun käytön avoimuus, ja kehittämällä kaikkia jäsenvaltioita ja kumppanivaltioita ratifioimaan YK:n vuonna 2003 laatiman, korruption vastaisen yleissopimuksen;
17. tukee komission roolia kehitysyhteistyön koordinoimisessa jäsenvaltioiden välillä niin päätoimipaikoissa kuin kentälläkin ja korostaa lisäarvoa, jonka komissio antaa ottaessaan johtavan aseman EU:n ja kumppanimaiden välisessä poliittisessa vuoropuhelussa, joka perustuu ihmisoikeuksien ja sukupuolten välisen tasa-arvon edistämisen kaltaisiin yhteisiin EU:n arvoihin;
18. kehottaa komissiota jatkamaan menettelyjen yksinkertaistamista, mukaan lukien avuntoimitusprosessit, hajauttamaan edelleen vastuuta ja takaamaan lähetystöille riittävät valmiudet (henkilöstöä ja ammatillista osaamista koskevat resurssit) tarpeen vaatiessa valvonnan tai vaikuttamisen mahdollistamiseksi aihekohtaisten ja alueellisten budjettikohtien muodon ja hyväksymismenettelyn osalta, jotta ne voivat hoitaa vastuunsa; korostaa, että on tärkeää varustaa tuleva Euroopan ulkosuhdehallinto riittäväillä kehitysyhteistyösuuntautuneilla valmiuksilla;
19. pyytää myös komissiota kannustamaan säännöllistä yhteydenpitoa ja yhteistyötä edustustojensa ja kansalaisyhteiskunnan sekä paikallisviranomaisten välillä, jotta voidaan ottaa paremmin huomioon kumppanimaiden tarpeet ja painopistealat ja edistää siten avun parempaa tuloksellisuutta, joka on Pariisin julistuksen päätavoite;
20. korostaa tarvetta parantaa Pariisin julistuksen seurantaan varten suuntaviivoja ja menettelytapaa Pariisin korkean tason foorumin laatiman suunnitelman yleisen ymmärtämisen parantamiseksi ja indikaattoreita koskevan tiedon johdonmukaisen kokoamisen varmistamiseksi keskeisimmissä EU:n kehitysapua saavissa maissa; painottaa tarvetta taata, että rahoittajamaat täyttävät apua koskevat lupauksensa, ja kehottaa jäsenvaltioita parantamaan asiaa koskevien tietojensa saatavuutta apua koskevan tiedottamisen avoimuuden ja vastuuvellisuuden edistämiseksi; korostaa siksi tarvetta ottaa käyttöön täsmällisiä väliarviointi-indikaattoreita, joiden tulosten perusteella voidaan mukauttaa ja/tai lisätä toimia, joita tarvitaan vuodeksi 2010 asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
21. korostaa tarvetta laatia keskipitkän aikavälin seurantasuunnitelma, jotta voitaisiin tarkastella edistymistä ja kannustaa toimintalähtöisiä toimenpiteitä kansallisen tason seurannan tukemiseksi, edistää synergiaa kansallisten ja kansainvälisten seurantatoimien välillä ja vähentää mahdollista toimien päällekkäisyyttä EU:n tekemien Pariisin julistuksen sitoumusten seurannassa;
22. kehottaa komissiota selkeyttämään julkisen kehitysavun alakohtaiseen kohdentamiseen liittyviä määritelmiä tulosten yhtenäisyyden parantamiseksi sekä komission ja jäsenvaltioiden tietojen hallinnointiin liittyvien transaktiokustannusten vähentämiseksi kansallisella tasolla; pyytää komissiota takaamaan, että julkista kehitysapua koskevaa määritelmää ei laajenneta koskemaan muita kuin apua koskevia kohtia, kuten sotilasmenoja;

23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita noudattamaan Kööpenhaminassa 5. ja 12. maaliskuuta 1995 pidetyssä sosiaalista kehitystä koskeneessa huippukokouksessa annetun sitoumuksen mukaisesti noudattamaan kansalaisjärjestöjen pyyntöä siitä, että vähintään 20 prosenttia kehitysavusta osoitetaan koulutuksen, terveydenhuollon, vedensaannin ja hygieniaan liittyvien infrastruktuurien kaltaisten julkisten peruspalvelujen parantamiseen;
24. kehottaa tämän alan auktoriteetin eli OECD:n kehitysapukomitean jäseniä laatimaan mahdollisimman nopeasti sellaisen kehitysyhteistyön määritelmän, jonka avulla voidaan täysin lopettaa avun ohjaaminen sellaisiin tarkoituksiin, joilla ei ole mitään tekemistä kehitysyhteistyön kanssa, sillä kyseinen toiminta on ollut mahdollista ainoastaan siksi, että kehitysavun nykyinen virallinen määritelmä on äärettömän laaja;
25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita purkamaan täysimääräisesti kaikki apuun liittyvät sidonnaisuudet, erityisesti teknisen avun, ruoka-avun ja ruuan kuljetusta koskevan avun osalta, OECD:n kehitysapukomitean vuonna 2001 antaman suosituksen mukaisesti sellaisten maiden osalta, jotka ovat tukikelpoisia EKR:n puitteissa ja kehitysyhteistyön rahoitusvälineestä annetun asetuksen 31 artiklan mukaisesti;
26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita poistamaan asteittain politiikan tarpeita palvelevat ehdot erityisesti talouspoliittisten ehtojen osalta, tukemaan yhteistä näkemystä ensisijaisista tavoitteista ja käyttämään vaikutusvaltaansa ja vakuuttamaan Maailmanpankki ja kansainvälinen valuuttarahasto (IMF) siitä, että niiden kannattaa tukea samaa kantaa; pyytää erityisesti, että apu kaupan edistämiseksi -strategiaa sovelletaan kaikkiin kehitysmaihin eikä ainoastaan niihin, jotka suostuvat markkinoidensa laajempaan vapauttamiseen erityisesti talouskumppanuussopimusten yhteydessä;
27. korostaa, että kansainvälisten rahoituslaitosten ja lahjoittajamaiden on julkaistava kehitysavun myöntämisehdot, jotta parlamentit, paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunnan toimijat voisivat kohdistaa niihin todellista demokraattista valvontaa;
28. korostaa tarvetta jakaa kehitysapua kumppanimaiden omien ensisijaisten tavoitteiden ja aikataulujen mukaisesti sekä noudattaa kansallisia suunnittelua ja kehitysyhteistyötä koskevia ensisijaisia tavoitteita tai kansallista talousarvioaikataulua;
29. korostaa, että avutta jääneitä maita ja aloja koskeva ongelma pitäisi selvittää parantamalla komission ja jäsenvaltioiden välisten toimien yhteensovittamista, ja painottaa tässä yhteydessä ns. lahjoittajaluettelon ajan tasalle saatetun ja viimeistellyn version merkityksellisyyttä;
30. korostaa tarvetta siihen, että terveyttä koskevia vuosituhannen kehitystavoitteita parannetaan epävakaiden tilanteiden varalta ja että komission humanitaarisen avun pääosasto (ECHO) ja kehitysyhteistyön pääosasto koordinoivat tehtäviään humanitaarisen avun antamista koskevan vaiheen, siirtymävaiheen ja kehittämisvaiheen

aikana (häätäpu, jälleenrakentaminen ja kehittäminen), kuten esimerkiksi humanitaarista apua koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa on ilmoitettu¹;

31. korostaa tarvetta tehostaa komission neuvotteluja kansalaisyhteiskuntaa edustavien kumppaneiden kanssa niin päätoimipaikoissa kuin kentälläkin parantamalla politiikkaa, strategista ohjelmatyötä ja avun tuloksellisuutta käsittelevien kokousten rakennetta, mukaan lukien vaatimukset ehdotuspyynnöille, maksumenettelyille, hankkeiden varainhoidon valvonnalle sekä seuranta- ja arviointiprosesseille; kehottaa lahjoittajia ja kumppanimaiden hallituksia takaamaan kansalaisyhteiskunnan ja paikallisviranomaisten täysimääräisen ja tarkoituksenmukaisen osallistumisen kehitystalousarvioiden ja ohjelmien suunnitteluun, täytäntöönpanoon, valvontaan ja arviointiin ja tukemaan edellytyksiä, jotka ovat tarpeen niiden roolin täyttymiseksi;
32. korostaa, että naisten ja naisjärjestöjen osallistuminen politiikan ja ohjelmien suunnitteluun ja toteuttamiseen, täytäntöönpanoon, valvontaan ja arviointiin olisi nähtävä olennaisena osana todellisen omavastuun takaamista, kun otetaan huomioon, miten suhteettomasti köyhyys vaikuttaa naisiin;
33. painottaa tarvetta saada sekä jäsenvaltioiden että EU:n kumppanimaiden paikallisviranomaiset mukaan Pariisin julistuksen tavoitteiden saavuttamista koskevaan prosessiin ja erityisesti kaikkiin vaiheisiin kehityspolitiikan laadinnassa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa;
34. muistuttaa ratkaisevasta asemasta, joka maahanmuuttajayhteisöjen jäsenillä voisi olla eurooppalaisen avun tuloksellisuuden parantamisessa, ja pyytää siksi komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan heidät tiiviimmin mukaan eurooppalaisten kehitysohjelmien laatimiseen; korostaa lisäksi, että ulkomaalaisten tai ulkomaalaista syntyperää olevien henkilöiden ottaminen mukaan EU:n ja näiden henkilöiden alkuperämaiden väliseen kumppanuuteen edistäisi merkittävästi integraatiota;
35. katsoo, että kehitysapua koskevan tiedon avoimuuden lisääminen on keskeinen tavoite kehitysavun tehokkaan käytön ja keskinäisen vastuullisuuden parantamiseksi ja sen takaamiseksi, että välitetään riittävän ajoissa ja julkisesti täydelliset tiedot kaikesta annetusta, jaetusta ja maksetusta avusta, mukaan lukien luotettavien ja maakohtaisten tukea koskevien sitoumuksien ja kulujen aikataulujen julkaiseminen, ja että jäsenvaltiot ja yhteistyökumppanit julkaisevat automaattisesti, riittävän ajoissa ja ennakoivasti kaikkien avustusstrategioiden ja hankkeiden suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin liittyvät asiakirjat; katsoo, että tämän on sisällettävä sellaisten tietojen julkaiseminen, jotka mahdollistavat julkisen osallistumisen päätöksentekoon asiaomaisille sidosryhmille sopivilla kielillä ja sopivissa muodoissa;
36. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistymään tällä alalla tukemalla tilinpäätösstandardien määrittämistä ulkoisen avun julkistamisvaatimuksia varten sekä

¹ Neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja Euroopan komission yhteinen julkilausuma "Humanitaarista apua koskeva eurooppalainen konsensus", allekirjoitettu 18. joulukuuta 2007 (EUVL C 25, 30.1.2008, s. 1.).

työskentelemällä yhdessä kansalaisyhteiskunnan järjestöjen, kansallisten parlamenttien, paikallisviranomaisten ja kansainvälisten organisaatioiden kanssa hyvien käytäntöjen kehittämiseksi kehitysavun kirjaamiseksi kansallisiin talousarvioihin;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita mukauttamaan apuaan maan järjestelmän mukaiseksi käyttämällä yleistä ja alakohtaista talousarviotukea, jonka täytyy perustua yhtenäiseen kansallista vastuuvollisuutta vahvistavaan köyhyiden vähentämistä koskevaan suunnitelmaan ja oltava yhteydessä yhteiseen sitoumukseen köyhyiden vähentämisestä, vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisesta, ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja valvonnan, varainhoidon ja vastuuvollisuuden vahvistamisesta ja parantamisesta;
38. painottaa, että komission ja jäsenvaltioiden on annettava vähittäistä ja ennakoitavissa olevaa rahoitusta monivuotisilla (vähintään kolmivuotisilla) kehitysapua koskevilla sitoumuksilla, jotka perustuvat kumppanimaiden kanssa sovittuihin selkeisiin ja avoimiin perusteisiin ja köyhyiden poistamista koskeviin tuloksiin (mukaan lukien erityiset alakohtaiset tulokset) ja jotka on täytettävä aikataulun mukaisesti ja avoimesti niin, että on mahdollista investoida avun tuloksellisuuden parantamisen kannalta erittäin tärkeään henkilöresurssien kehittämiseen; on tyytyväinen aloitteeseen vuosituhannen kehitystavoitteita koskevasta sopimuksesta, jolla pyritään takaamaan talousarvioletuen muodon parempi ennakoitavuus pitkällä aikavälillä; vaatii kuitenkin, että kumppanimaiden on tässä yhteydessä sitouduttava vahvasti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen ja että on suoritettava vahvasti tuloksiin keskittyvää valvontaa; suhtautuu myönteisesti vuosituhannen kehitystavoitteita koskevaan sopimukseen ja pitää sitä yhtenä mahdollisena tapana lisätä avun ennakoitavuutta;
39. panee merkille, että vuosituhannen kehitystavoitteita ei useimmissa kehitysmaissa saavuteta vuoteen 2015 mennessä, ja vaatii jäsenvaltioita laatimaan vuosittaiset aikataulut antamiensa lupauksen pitämiseksi;
40. tunnustaa tavoitteiden asettamisen merkityksen, jotta tekninen apu saataisiin asteittain muutettua kokonaan kysyntälähtöiseksi ja kumppaneiden kansallisten strategioiden mukaiseksi;
41. korostaa, että edunsaajamaiden ja kansalaisjärjestöjen esittämien tarpeiden mukaisen eikä lahjoittajamaiden painopistealojen mukaisesti laaditun teknisen tuen avulla pitäisi olla mahdollista vahvistaa sekä EU:n kumppanien valmiuksia että paikallista tuloksellisuutta;
42. huomauttaa, että kehitysavun uudistaminen on vain yksi toimenpiteistä, joita EU:n on toteutettava saadakseen kauppaa, turvallisuutta, muuttoliikettä, maataloutta, kalataloutta, energiaa, ympäristöä, ilmastonmuutosta ja muita aloja koskevat politiikkansa yhdenmukaisiksi kehitystavoitteiden kanssa kehitysmaiden hyväksi ja edistääkseen reilua kansainvälistä rahoitus- ja kauppajärjestelmää kehitysyhteistyön tukemiseksi; muistuttaa tässä yhteydessä kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen 35 kohdasta, jonka mukaan "kehityspolitiikan ohella muilla politiikan aloilla on tärkeää auttaa kehitysmaita saavuttamaan vuosituhattavoitteet";
43. muistuttaa Pariisin julistuksen allekirjoittajamaiden antamista sitoumuksista tehdä strategisia ympäristöarviointeja alakohtaisesti ja kansallisella tasolla; pyytää siksi

komissiota noudattamaan tätä tavoitetta sen politiikan vaikutusten arvioimiseksi erityisesti kehitysmaiden ilmastonmuutoksen, aavikoitumisen ja luonnon monimuotoisuuden osalta;

44. korostaa, että avun tuloksellisuuteen liittyvään työhön olisi yhdistettävä lahjoittajamaiden kansalaisiin suunnattava parempi tiedottaminen kehitysavun tavoitteista, täytäntöönpanoehdoista ja kohteista;
45. muistuttaa, että kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa tunnustetaan sukupuolten välinen tasa-arvo erilliseksi päämääräksi, ja siksi sen on oltava avun tuloksellisuutta koskevan keskustelun painopisteenä;
46. tunnustaa, että avun määrää ja laatua koskevat toimintasuunnitelmat liittyvät erottamattomasti toisiinsa ja että avun tuloksellisuutta koskevien päämäärien täyttämiseksi sitoutumisen nykyisiin avun määrällisiin tavoitteisiin on oltava jatkuvaa ja kaikkien jäsenvaltioiden on sovittava siitä yhteisesti; vaatiikin komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan uudelleen sitoumuksensa yhteisistä tavoitteista eli 0,56 prosenttia BKTL:sta vuoteen 2010 mennessä ja 0,7 prosenttia vuoteen 2015 mennessä, ja nopeuttamaan avunantoa ja asettamaan kunnianhimoisia monivuotisia aikatauluja apua koskevien talousarvioiden asteittaisen nousun mittaamiseksi;
47. korostaa vahvan sukupuolinäkökulman sisällyttämisen tärkeyttä kaikilla suunnittelun, täytäntöönpanon, valvonnan ja arvioinnin tasoilla;
48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, OECD:n kehitysapukomitealle ja jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.